

Η μελλοντική δίκαιη διοίκηση του Θεού

*«Ιδού, βασιλεύς θέλει
βασιλεύσει εν
δικαιοσύνη, και
άρχοντες θέλουσιν
άρχει εν κρίσει.»
— Ησαΐας 32:1*

ΣΤΙΣ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

2025, η ορκωμοσία του σαράντα
έβδομου Προέδρου των Ηνωμένων
Πολιτειών θα πραγματοποιηθεί
στα σκαλιά του κτιρίου του
Καπιτωλίου στην Ουάσινγκτον.
Εκείνη την στιγμή, ο Ντόναλντ
Τραμπ θα γίνει ο εκλεγμένος

ηγέτης αυτού που πολλοί πιστεύουν ότι είναι το πιο ισχυρό έθνος
στη Γη που ασκεί μεγάλη επιρροή. Αυτή θα είναι η δεύτερη
θητεία του ως Προέδρου, αφού είχε εκλεγεί το 2016, αλλά στη
συνέχεια ηττήθηκε το 2020 από τον σημερινό Πρόεδρο Τζο
Μπάιντεν. Ως εκ τούτου, ο εκλεγμένος πρόεδρος Τραμπ γίνεται
μόνο ο δεύτερος πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών που
κέρδισε δύο μη διαδοχικές θητείες με μια ήττα ενδιάμεσως. Το
άλλο παράδειγμα ήταν ο Πρόεδρος Γκρόβερ Κλίβελαντ στα
τέλη του 19ου αιώνα.

**ΤΙ ΕΙΔΟΥΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΜΠΟΥΜΕ ΝΑ
ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΜΕ;**

Ρωτάμε τότε: Τι επιφυλάσσουν τα επόμενα
τέσσερα χρόνια; Θα μπορέσει ο νέος Πρόεδρος να
τηρήσει τις προεκλογικές του υποσχέσεις; Θα μπορεί το

Κογκρέσο, το οποίο για τουλάχιστον τα επόμενα δύο χρόνια θα ελέγχεται και από το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, να περνάει νομοσχέδια σύμφωνα με την ατζέντα του Προέδρου Τραμπ; Αυτά είναι, φυσικά, αναπάντητα ερωτήματα αυτή τη στιγμή. Ωστόσο, εάν η ιστορία του παρελθόντος είναι κάποιος δείκτης, η πλειονότητα των υποσχέσεων που δόθηκαν από υποψηφίους οποιουδήποτε κόμματος, μόλις γίνουν Πρόεδροι, καταλήγουν είτε στα αζήτητα είτε να αραιώνονται από την κομματική πολιτική.

Ωστόσο, για τον μαθητή του Χριστού πρέπει να ρίξει μια ματιά προς τις Γραφές, οι οποίες περιέχουν πολλές προφητείες που υποδεικνύουν την εποχή στην οποία ζούμε ως μια περίοδο αναταραχής και θλίψης—έναν «καιρό θλίψης, όπως δεν υπήρξε ποτέ από τότε υπήρξε έθνος». (Δαν. 12:1· Ματθ. 24:21) Για αυτόν τον λόγο, η εστίαση του Χριστιανού δεν πρέπει να είναι πρωτίστως στο «ποιος» είναι στο αξίωμα, ούτε στο αν εμείς προσωπικά συμφωνούμε ή διαφωνούμε με αυτήν ή την άλλη πολιτική που έχουν διατυπώσει. Αντίθετα, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη το γεγονός ότι ο Θεός εξουσιάζει πάνω σε όλες τις υποθέσεις της Γης για να πραγματοποιήσει το μακροπρόθεσμο σχέδιο και τον σκοπό του για την ανθρώπινη φυλή, ανεξάρτητα από το ποιοι μπορεί να είναι οι ηγέτες των εθνών κάθε δεδομένη στιγμή.

Ποιο είναι το σχέδιο του Θεού; Με απλά λόγια, είναι για να σωθεί η ανθρωπότητα κάθε έθνους, παρελθόντος και παρόντος, τόσο των νεκρών όσο και των ζωντανών, από την κατάσταση της αμαρτίας και του θανάτου που μαστίζει την ανθρώπινη φυλή από τότε που οι πρώτοι μας γονείς έπεσαν στην αμαρτία. Η επιθυμία του στοργικού Θεού μας είναι «όλοι οι άνθρωποι να σωθούν και να έρθουν στη γνώση και την αναγνώριση για τη θεία αλήθεια». (Α' Τιμ. 2:4) Αυτό, επισημαίνουν

ξεκάθαρα οι Γραφές, δεν θα γίνει μέσω οποιασδήποτε διοίκησης ανδρών ή γυναικών, αλλά μέσω της δίκαιης διοίκησης κανενός άλλου εκτός από τον Υιό του, τον Κύριο και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό.

Η ΒΙΒΛΙΚΗ ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Το πρωταρχικό μας ενδιαφέρον, ως μαθητές της Αγίας Γραφής, θα πρέπει να επικεντρωθεί στη νέα διοίκηση που υποσχέθηκε ο Λόγος του Θεού. Απαιτεί επίσης μια «εκλογή», ή ακριβέστερα, μια διαδικασία επιλογής. Αυτή η επιλογή ξεκίνησε με τον Ιησού, τον Μεσσία. Ο προφήτης Ησαΐας του δείχνει λέγοντας: «Ιδού, ο δούλός μου, τον οποίον υπεστήριξα· ο εκλεκτός μου, εις τον οποίον η ψυχή μου ευηρεστήθη· έθεσα το πνευμά μου επ' αυτόν· θέλει εξαγγείλει κρίσιν εις τα έθνη.» (Ησα. 42:1) Η τάξη των «εκλεκτών» του Θεού περιλαμβάνει επίσης τους πιστούς ακόλουθους του Ιησού από την Ημέρα της Πεντηκοστής. Ο Απόστολος Πέτρος μίλησε για αυτά λέγοντας: «Διά τούτο, αδελφοί, επιμελήθητε περισσότερο να κάμητε βεβαίαν την κλήσιν και την εκλογήν σας.» —Β' Πέτ. 1:10

Στην Καινή Διαθήκη βρίσκουμε αναφορές σε αυτή την εκλογή, όπως «Ενδύθητε λοιπόν, ως εκλεκτοί του Θεού άγιοι και ηγαπημένοι, σπλάγχνα οικτιρμών, χρηστότητα, ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν» και «Τις θέλει εγκαλέσει τους εκλεκτούς του Θεού; Θεός είναι ο δικαίων». (Κολ. 3:12· Ρωμ. 8:33) Αυτά τα άτομα επιλέγονται από τον Θεό για να είναι «κοινωνοί της ουράνιας κλήσης» και είναι «Εκλεγμένοι σύμφωνα με την πρόγνωση του Θεού Πατέρα». (Εβρ. 3:1· Α' Πέτ. 1:2) Ο Θεός είναι αυτός που θα ολοκληρώσει την διαδικασία εκλογής όταν, μέσω του Ιησού, «θέλει αποστείλει τους αγγέλους αυτού και συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ' άκρου της γης έως άκρου του

ουρανού.» —Μάρκος 13:27

Έτσι, θα ολοκληρωθεί το έργο της εκλογής του Θεού. Το έργο της νέας διοίκησης, που είναι η ευλογία όλων των οικογενειών της γης, έχει περιγραφεί ότι συμβαίνει όταν ο Χριστός, «ο Ήλιος της δικαιοσύνης» θα «ανατείλει με θεραπεία στα φτερά του». (Μαλ. 4:2) Θα φέρει χαρά, ειρήνη και αιώνια ζωή σε όλους όσους επιθυμούν να ζήσουν υπάκουα σε μια αποκατεστημένη, τέλεια Γη. Όλα θα ολοκληρωθούν μέσω αυτής της νέας διοίκησης και θα πραγματοποιηθούν με βάση τα θαυμάσια χαρακτηριστικά του χαρακτήρα του Θεού, όπως η αγάπη, το έλεος, η δικαιοσύνη, η σοφία και η δύναμη για λογαριασμό της ανθρώπινης οικογένειας.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Ο ορισμός του λεξικού της λέξης διοίκηση είναι «η πράξη ή η διαδικασία της χορήγησης· η εκτέλεση εκτελεστικών καθηκόντων· η εκτέλεση δημοσίων υποθέσεων· σώμα προσώπων που διοικεί». Η μορφή του ρήματος, να διαχειρίζομαι, ορίζεται ως «να διαχειρίζομαι ή να επιβλέπω· μετρώ ή διανέμω· να διακονώ· να διαχειρίζομαι ή να εκτελώ.» Οι πλήρως αφιερωμένοι ακόλουθοι του Χριστού μαθαίνουν πώς να τα κάνουν αυτά κατά τη διάρκεια του σημερινού Χριστιανικού τους περιπάτου.

Αυτή η νέα διοίκηση απαιτεί όσοι προσπαθούν να είναι μέρος των «εκλεκτών» να είναι κατάλληλα προετοιμασμένοι στην παρούσα ζωή για το έργο τους στο μέλλον. Αυτά δεν πρέπει να «συμμορφώνονται με αυτόν τον κόσμο», αλλά περιγράφονται ως «μεταμορφώμενα με την ανακαίνιση» του νοός τους, ώστε «να μπορέσουν να δοκιμάσουν ποιο είναι αυτό το καλό, και αποδεκτό και τέλειο θέλημα του Θεού». —Ρωμ. 12:2

Ως Χριστιανοί, πρέπει να αγαπάμε τον Επουράνιο

Πατέρα με όλη μας την καρδιά και, ως εκ τούτου, μας ενδιαφέρει ο βιβλικός ορισμός για τη διοίκηση και για τους διαχειριστές. Η λέξη διοίκηση εμφανίζεται δύο φορές στην Έκδοση του Βασιλιά Ιακώβου της Καινής Διαθήκης και μεταφράζεται από την ελληνική λέξη διακονία, που σημαίνει διακονία ή υπηρεσία. (Α' Κορ. 12:5· Β' Κορ. 9:12) Ο ρηματικός τύπος, το διαχειρίζομαι, που βρίσκεται στους Β' Κορινθίους 8:19,20, προέρχεται από την ελληνική λέξη διακονέω, που σημαίνει διακονώ ή υπηρετώ. Η αγγλική λέξη deacon προέρχεται από αυτήν την ελληνική λέξη (διακονώ και διάκονος), που έχει να κάνει με κάποιον που διακονεί ή υπηρετεί. Ο Ιησούς χρησιμοποίησε επίσης αυτή τη λέξη δίνοντας ένα μάθημα για την υπηρεσία στους μαθητές του, λέγοντας: «Ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να τον υπηρετήσουν, αλλά για να διακονήσει». —Μάρκος 10:45

ΠΟΛΛΕΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ

Στους Α' Κορινθίους 12:5, ο Απόστολος Παύλος λέει: «Είναι και διαιρέσεις διακονιών, ο Κύριος όμως ο αυτός.» Υπάρχουν πράγματι ποικιλίες χριστιανικής υπηρεσίας, αλλά ο Θεός τις κατευθύνει όλες. Ο Παύλος υπονοεί εδώ ότι κάθε αφιερωμένος Χριστιανός έχει κάτι να προσφέρει, ένα ταλέντο να δώσει στον Κύριο και να χρησιμοποιηθεί στην υπηρεσία του. Καθώς δίνουμε από τον εαυτό μας, είναι με σκοπό να οικοδομήσουμε ο ένας τον άλλον στο σώμα του Χριστού. (Ιούδας 1:20· Α' Κορ. 12:12,25,27) Όταν το κάνουμε αυτό, τιμούμε τον Πατέρα μας στον ουρανό. Κατά την εκπαίδευση για τον ρόλο τους σε αυτό το έργο διοίκησης, τα διάφορα μέλη του σώματος του Χριστού πρέπει να μάθουν να συνεργάζονται μεταξύ τους, αντισταθμίζοντας και εξισορροπώντας τις ατέλειες, τις ελλείψεις και τις αδυναμίες ο ένας του άλλου. Μαθαίνουμε να το κάνουμε αυτό ενωμένοι με τον

Ιησού. Ο Ιησούς μας προσκαλεί: «Άρατε τον ζυγόν μου εφ’ υμάς και μάθετε απ’ εμού...διότι ο ζυγός μου είναι καλός και το φορτίον μου ελαφρόν.» (Ματθ. 11:29,30) Σε αυτή την ένωση μαθαίνουμε για το προνόμιο της κοινωνίας μας στο σώμα του Χριστού και πώς να συνεργαζόμαστε με τα άλλα μέλη του σώματος.

Είμαστε πράγματι “σύντροφοι” με τον Χριστό (έχουμε δηλαδή τον ίδιο ζυγό μαζί του). Ο Παύλος μας το λέει αυτό στο εδάφιο Φιλιππησίους 4:3,4, «Παρακαλώ και σε, σύντροφε γνήσιε». Τελειώνει τη σκέψη του με το εξής: «Χαίρετε εν Κυρίω πάντοτε· πάλιν θέλω ειπεῖ, Χαίρετε». Θα πρέπει να νιώθουμε με τον ίδιο τρόπο, γιατί όλοι όσοι είναι στην οικογένεια του Χριστού είναι δεμένοι μαζί στον έναν δεσμό της αγάπης και της κοινωνίας. Αυτό θα μας βοηθήσει να αναπτύξουμε ένα κοινό ενδιαφέρον με τους αδελφούς μας και να έχουμε εμπιστοσύνη σε, συμπάθεια για και αρμονία μαζί τους. Αυτή είναι η ίδια εκπαίδευση που θα λάβει ο κόσμος της ανθρωπότητας κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Θεού. Όλοι τότε θα μάθουν να δίνουν δόξα, έπαινο και τιμή στον Πατέρα υπό τη νέα του διοίκηση.

Η ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ

Στην εκλογική διαδικασία σε αυτόν τον σημερινό κόσμο, απαιτείται πλούτος για να χρηματοδοτηθεί μια εκστρατεία για μια νέα διοίκηση. Απαιτείται διαφήμιση για να γίνουν γνωστά τα προσόντα του υποψηφίου και, τις περισσότερες φορές, τα ελαττώματα και οι αδυναμίες της αντιπολίτευσης. Ως σημείο ενδιαφέροντος, και όσο δύσκολο κι αν είναι να το πιστέψει κανείς, εκτιμάται ότι συνολικά δαπανήθηκαν 15,9 δισεκατομμύρια δολάρια για τις εκστρατείες για τις προεδρικές εκλογές των Ηνωμένων Πολιτειών που ολοκληρώθηκαν πρόσφατα.

Πόσο διαφορετική είναι η εκλογική διαδικασία του Θεού για την προετοιμασία για μια νέα δίκαιη διοίκηση. Ο πλούτος μπορεί να είναι εμπόδιο, όπως είπε ο Ιησούς: «Αληθώς σας λέγω ότι δυσκόλως θέλει εισέλθει πλούσιος εις την βασιλείαν των ουρανών.» —Ματθ. 19:23

Ο Παύλος, αντίθετα, μιλά για τον εαυτό του και τους συνεργάτες του στο έργο της διάδοσης του Ευαγγελίου, «ως πτωχούς πολλούς όμως πλουτίζοντες». (Β Κορ. 6:10) Αυτοί οι πιστοί δούλοι του Θεού πλούτισαν πολλούς σε ελπίδα, πίστη, αγάπη και όλες τις διάφορες πτυχές των χάριτων του Θεού, τις οποίες παρέχει άφθονα. «Διότι η διακονία της υπηρεσίας ταύτης ουχί μόνον προσαναπληροί τας στερήσεις των αγίων, αλλά και περισσεύει διά πολλών ευχαριστιών προς τον Θεόν.» (Β' Κορ. 9:12) Ο απόστολος συνεχίζει, λέγοντας ότι οι αδελφοί στην Ιερουσαλήμ δόξαζαν τον Θεό λόγω της «ελευθεριότητος της προς αυτούς και προς πάντας μεταδόσεως». —εδ. 13

Η ΑΝΑΓΚΗ ΘΥΣΙΑΣ

Ένα άλλο μέρος της Χριστιανικής μας εκπαίδευσης για τη νέα, δίκαιη διοίκηση της βασιλείας περιλαμβάνει θυσίες, ή τη θυσία της ζωής μας, στην υπηρεσία του αγώνος για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη. Το θεωρούμε αυτό ως προνόμιο, αλλά ο κόσμος βλέπει να θυσιάζεται διαφορετικά. Για κάποιους, η θυσία φέρει μαζί της την αίσθηση ότι είναι φανατικοί και, πράγματι, υπήρξαν πολλοί φανατικοί μάρτυρες.

Οι αληθινοί ακόλουθοι του Ιησού προσφέρουν τη θυσία τους στον Θεό μέρα με τη μέρα, ώρα με την ώρα, εμπειρία με εμπειρία, σε συνεχή βάση με κάθε ευκαιρία που τους δίνεται. Πρέπει να δώσουμε όλα τα λίγα μας. Οι θυσίες μας μπορεί να είναι μικρές, αλλά πρέπει να μας απορροφάνε πλήρως και να είναι διακαείς, μέχρι να μην

υπάρχει τίποτα άλλο να καταναλωθεί και να έχουμε φτάσει στο τέλος της επίγειας πορείας μας.

Η θυσία και τα βάσανα του Χριστιανού περιγράφονται ξεκάθαρα για εμάς από τον Απόστολο Παύλο όταν είπε: «Εάν υπομένουμε, θα συμβασιλέψουμε και μαζί του». (Β Τιμ. 2:12) Μας υποσχέθηκαν επίσης: «Σε εκείνον που θα νικήσει θα επιτρέψω να καθίσει μαζί μου στον θρόνο μου». (Αποκ. 3:21) Τι ευλογημένο προνόμιο είναι για αυτούς τους καλεσμένους να τους παραχωρηθεί μερίδιο στο ουράνιο βασίλειο και να αναστηθεί σε δόξα, τιμή και αθανασία, αν είναι πιστοί μέχρι θανάτου. (Ρωμ. 2:7· Αποκ. 2:10) «Δυνατός δε είναι ο Θεός να περισσέυση πάσαν χάριν εις εσάς, ώστε έχοντες πάντοτε εν παντί πάσαν αυτάρκειαν να περισσεύητε εις παν έργον αγαθόν.» —Β' Κορ. 9:8

Αυτή η διακονία και η υπηρεσία καθ' όλη τη διάρκεια του Χριστιανικού μας περιπάτου, και η επιθυμία να δώσουμε τα πάντα, δηλώνεται από τον Παύλο στον Τιμόθεο: «Ταύτα μελέτα, εις ταύτα μένε, διά να ήναι φανερά εις πάντας η προκοπή σου.» (Α' Τιμ. 4:15) Το πρώτο μάθημα στο να δίνουμε ήταν για τη καρδιά μας στον Επουράνιο Πατέρα, αλλά αυτό ήταν μόνο η αρχή ενός περιπάτου που οδηγεί στο να δώσουμε τα πάντα. Πρέπει να αναπτύξουμε έναν θεόμορφο χαρακτήρα, και σχετικά με αυτό ο Παύλος είπε στον Τιμόθεο: «Μέγας δε πλουτισμός είναι η ευσέβεια μετά αυταρκείας.» (Α' Τιμ. 6:6) Είναι ένα από τα σημαντικά σκαλιά στη χριστιανική σκάλα, μαζί με την πίστη, την αρετή, τη γνώση, την εγκράτεια [αυτοέλεγκχο], την υπομονή, την αδελφική καλοσύνη και το πιο σημαντικό, την αγάπη. —Β' Πέτ. 1:4-8

Μια τέτοια αγάπη πρέπει να αναπτυχθεί με τη βοήθεια του Αγίου Πνεύματος και δεν μπορεί να είναι υποκριτική. Πρέπει να είναι γνήσια, εγκάρδια, καθώς και

να εκφράζεται με υπηρεσία και δια στόματος. Ο ψαλμωδός μιλά για εμάς όταν λέει: «Ας ήναι ευάρεστα τα λόγια του στόματός μου και η μελέτη της καρδιάς μου ενώπιόν σου, Κύριε, φρούριόν μου και λυτρωτά μου.» (Ψαλμ. 19:14) Αυτή η αγάπη είναι προς τον Θεό, τον Υιό του Χριστό Ιησού, τους συναδέλφους μας εν Χριστώ, και συνοδεύεται από μια συμπονετική αγάπη προς τον κόσμο, ακόμη και προς τους εχθρούς μας.

Ο Παύλος εξηγεί περισσότερα για αυτήν την αγάπη όταν γράφει, «Διά να κατοικήση ο Χριστός διά της πίστεως εν ταις καρδίαις υμών, ώστε να δυνηθήτε, ερριζωμένοι και τεθεμελιωμένοι εν αγάπη, να καταλάβητε μετά πάντων των αγίων τι το πλάτος και μήκος και βάθος και ύψος, και να γνωρίσητε την αγάπην του Χριστού την υπερβαίνουσαν πάσαν γνώσιν, διά να πληρωθήτε με όλον το πλήρωμα του Θεού.» —Εφεσ. 3:17-19

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΤΑ ΚΑΛΑ ΝΕΑ

Μια άλλη πτυχή της εκπαίδευσής μας για αυτή τη διοίκηση του μέλλοντος είναι η προώθηση των καλών νέων —«του ευαγγελίου της βασιλείας». (Ματθ. 24:14) Ο Παύλος, παραθέτοντας εν μέρει το εδάφιο Ησαΐας 52:7, έγραψε: «Διότι Πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου θέλει σωθή. Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον, εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον, περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρχη ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον· Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά.» —Ρωμ. 10:13-15

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Όταν η διοίκηση της βασιλείας γίνει

πραγματικότητα, αυτοί που έχουν εκπαιδευτεί έτσι θα χρησιμοποιηθούν από τον Θεό. Είναι αυτός που έχει συντάξει ένα σχέδιο ανάκαμψης για όλη την ανθρωπότητα και εγγυάται την επιτυχία του με θαυματουργή δύναμη. Ο Ιησούς είναι ο κυρίαρχος σε αυτό το σχέδιο, όχι εκλεγμένος από τον λαό, αλλά επιλεγμένος από τον Θεό. Οι εχθροί του τον σκότωσαν όταν ήταν στη Γη, σχεδόν είκοσι αιώνες πριν, αλλά η θεϊκή δύναμη τον ανέστησε από τους νεκρούς. (Φιλ. 2:7-11) Μετά την ανάστασή του, ο Ιησούς ανακοίνωσε στους μαθητές του: «Δόθηκε σε μένα κάθε εξουσία στον ουρανό και στη γη». —Ματθ. 28:18

Με τη χρήση «πάσης δύναμης» που του δόθηκε, ο Ιησούς δεν θα δυσκολευτεί να εδραιώσει τον θεϊκό έλεγχο στους λαούς της Γης. Μαζί του σε εκείνη την κυβέρνηση θα είναι οι πιστοί μαθητές του που, από την Πεντηκοστή, υπέφεραν και πέθαναν μαζί του. Και αυτοί, επίσης, εγείρονται από τους νεκρούς σε αυτό που οι Γραφές περιγράφουν ως την «πρώτη Ανάσταση», ώστε να μπορούν να συμμετάσχουν με τον Ιησού στη θεία διοίκησή του. —Αποκ. 20:6

Αυτοί θα είναι οι αόρατοι πνευματικοί άρχοντες στη νέα κοινωνική τάξη πραγμάτων—όπως ο Απόστολος Πέτρος μιλάει γι' αυτήν, οι «νέοι ουρανοί και νέα γη, όπου κατοικεί η δικαιοσύνη». (Β' Πέτ. 3:13) Θα έχουν ανθρώπινους εκπροσώπους που θα είναι οι αναστημένοι Αρχαίοι Άξιοι περασμένων αιώνων, από τους οποίους ο δίκαιος Άβελ ήταν ο πρώτος και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ο τελευταίος. Αυτοί επίσης, ως «άρχοντες σε όλη τη γη», θα αναστηθούν από τους νεκρούς λίγο πριν η νέα βασιλεία είναι έτοιμη να λειτουργήσει για την πραγματική απελευθέρωση των λαών των εθνών από τη δουλεία τους στην αμαρτία και τον θάνατο. (Ψαλμ. 45:16· Ησα. 32:1· Εβρ. 11:1-40) Ωστόσο, η πιο σημαντική σκέψη είναι ότι

η θεϊκή, θαυματουργή δύναμη εγγυάται την επιτυχία του σχεδίου του Θεού για την επίλυση των σημερινών προβλημάτων των ανθρώπων και των εθνών.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΣΟΦΙΑ

Αυτοί οι Αρχαίοι Άξιοι στη βασιλεία του Θεού, ή στην κυβέρνηση, θα λειτουργούν απευθείας υπό την εξουσία του Χριστού. Όλοι θα είναι ολόψυχα σε αρμονία με τις δίκαιες αρχές με τις οποίες θα κρίνει και θα κυβερνά τους ανθρώπους. Πόσο υπέροχες είναι αυτές οι αρχές!

Ο Ιησούς δεν θα χρειαστεί να κατευνάσει διάφορα αντικρουόμενα στοιχεία και διαφορετικά συμφέροντα εκείνων που θα συνεργαστούν μαζί του σε αυτή τη θεϊκή κυβέρνηση. Δεν θα υπάρξει «κομματική πολιτική» ή «λόμπι». Όπως προφήτευσε ο Ησαΐας, «Δεν θέλει κρίνει κατά την θεωρίαν των οφθαλμών αυτού ουδέ θέλει ελέγχει κατά την ακρόασιν των ωτίων αυτού». (Ησα. 11:3) Ως νέος βασιλιάς της Γης, ο Ιησούς θα μπορεί να διαβάσει τις καρδιές των ανθρώπων και θα γνωρίζει και θα κατανοεί τις ενδόμυχες σκέψεις τους. Μέσω των «εκλεκτών», θα αντιμετωπίσει τους ανθρώπους σύμφωνα με αυτό που είναι πραγματικά στην καρδιά τους, και όχι με βάση αυτό που δηλώνουν ότι είναι. Φανταστείτε τι αλλαγές θα κάνει αυτό στην κυβερνητική διοίκηση!

«Αλλ' εν δικαιοσύνη θέλει κρίνει τους πτωχούς, και εν ευθύτητι θέλει υπερασπίζεσθαι τους ταπεινούς της γής.» (εδ. 4) Υπό τη διακυβέρνηση αυτού του δίκαιου βασιλιά, οι νόμιμες επιθυμίες όλης της ανθρωπότητας θα ικανοποιηθούν.

ΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ

Οι φτωχοί και οι πράοι θα έχουν τότε κάποιον που να ομιλεί υπέρ αυτών. Ο Δαβίδ έγραψε σχετικά με αυτόν τον ερχόμενο βασιλιά: «Διότι θέλει ελευθερώσει

τον πτωχόν κράζοντα και τον πένητα και τον αβοήθητον. Θέλει ελεήσει τον πτωχόν και τον πένητα· και τας ψυχάς των πενήτων θέλει σώσει. Εκ δόλου και εξ αδικίας θέλει λυτρώνει τας ψυχάς αυτών· και πολύτιμον θέλει είσθαι το αίμα αυτών εις τους οφθαλμούς αυτού.» —Ψαλμ. 72:12-14

Στο εδάφιο 11 αυτού του ψαλμού, διαβάζουμε: «Και θέλουσι προσκυνήσει αυτόν πάντες οι βασιλείς· πάντα τα έθνη θέλουσι δουλεύσει αυτόν.» Οι μεγάλοι και δυνατοί, καθώς και οι πράοι και ταπεινοί, θα αναγνωρίσουν τις αρετές και τα προσόντα αυτού του νέου βασιλιά. Δεν θα περιποιηθεί τους πλούσιους και δεν θα εκμεταλλευτεί τους φτωχούς. Ούτε θα εξυψώσει τους φτωχούς και καταστρέψει τους πλούσιους. Όλοι θα αντιμετωπιστούν δίκαια και ισότιμα.

Ένας από τους συμβολισμούς που περιγράφει την επίδραση της διακυβέρνησης του Χριστού απεικονίζει τις κοιλάδες να υψώνονται και τους λόφους χαμηλά. (Ησα. 40:4· Λουκάς 3:5) Αυτό υποδηλώνει μια δίκαιη κατανομή όλων των αγαθών της γης και μια αναγνώριση ότι ο Θεός «έκαμεν εξ ενός αίματος παν έθνος ανθρώπων, διά να κατοικώσιν εφ' όλου του προσώπου της γης». (Πράξεις 17:26) Από την άποψη του Θεού, δεν υπάρχουν δούκες ή άρχοντες και δεν θα υπάρχουν χωρικοί ή φτωχοί.

Πέρα από αυτό, και ακόμη πιο υπέροχο, είναι το γεγονός ότι η κυβέρνηση του Κυρίου θα δώσει υγεία και ζωή στους ανθρώπους—αιώνια ζωή. «Και ο κάτοικος δεν θέλει λέγει, Ητόνησα.» (Ησα. 33:24) Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ο Θεός επέτρεψε στους εχθρούς του Ιησού να τον θανατώσουν, και γιατί ο Ιησούς παραδόθηκε οικειοθελώς για να πεθάνει. Αποτελούσε μέρος της θείας διατάξεως ότι η διακυβέρνησή του δεν έπρεπε να είναι πάνω σε μια φυλή που πεθαίνει, αλλά σε μια που αποκαθίσταται στη ζωή. (Πράξεις 3:20,21· Α' Κορ. 15:22)

Επομένως, ήταν απαραίτητο να πεθάνει πρώτα για να λυτρώσει την ανθρωπότητα από τον θάνατο. Ο Παύλος έγραψε ότι ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του «αντίλυτρον υπέρ πάντων» και στη συνέχεια πρόσθεσε, «μαρτυρίαν γενομένην εν ώρισμένοις καιροίς». —Α' Τιμ. 2:5,6

Ο Ιησούς έδωσε τον εαυτό του ως αντίλυτρον στην Πρώτη Παρουσία του, και κατά τη Δεύτερη Παρουσία του θα μαρτυρηθεί ή θα γίνει γνωστή σε όλους η ένδοξη αλήθεια σχετικά με αυτό. Όλοι όσοι, όταν μάθουν για αυτήν την πρόνοια, θα δεχτούν τη χάρη του Θεού μέσω του Χριστού και υπακούσουν στους νόμους αυτής της «κυβέρνησης» που θα είναι στη συνέχεια «επί των ώμων αυτού», δεν θα χρειαστεί να πεθάνουν. (Ησ 9:6,7) Θα αποκατασταθούν στην τελειότητα της ύπαρξης και θα ζήσουν ευτυχισμένοι για πάντα. Πόσο προσβλέπουμε με ανυπομονησία σε αυτή τη μελλοντική διοίκηση δικαιοσύνης, ευλογιών και ζωής! ■